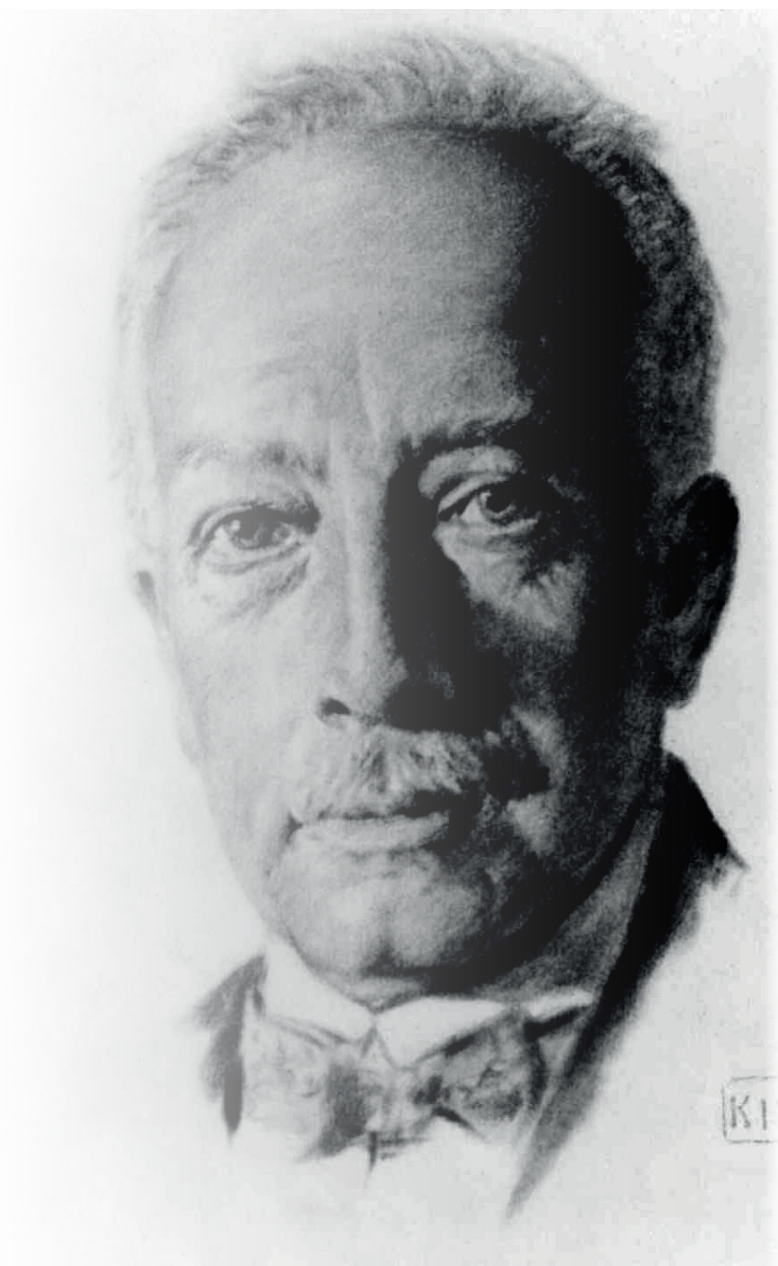

Straussjubleum

UPPSALA KAMMARORKESTER
DIRIGENT: STEFAN KLINGELE
SOLIST: GISELA STILLE, SOPRAN

**TORSDAG
2 OKT
2014**

Program

Richard Strauss

1864–1949

Serenad för 13 blåsare op. 7

Andante

Winterweihe

Das Rosenband

Ich wollt' ein Sträusslein

Wiegenlied

Uvertyr till Ariadne auf Naxos op. 60

Andante

Arr. Felix Mottl

Arr. Robert Heger

Morgen

Ständchen ur 6 Lieder

Allerseelen

PAUS

Wolfgang Amadeus Mozart

1756–1791

Ur Don Giovanni:

Recitativo accompagnato e Rondo

Akt II, scen 12:

“Crudele! Ah no, mio bene”... ”Non mi dir”

(Donna Anna)

Symfoni nr 40 g-moll KV 550

Molto Allegro

Andante

Menuetto: Allegretto

Allegro assai

Konserten beräknas pågå till ca 20.55

Stefan Klingele, dirigent

Den tyske dirigenten Stefan Klingele är utbildad vid Würzburger Musikhochschule med diplom i dirigering och violoncell. Han har under senare tid gästdirigerat vid flertalet operascener och konserterhus i Europa, inte minst i Sverige där han vid Kungliga Operan i Stockholm under åren har gjort Mozarts Figaros bröllop, Trollflöjten, Così fan Tutte och Tjajkovskijs Eugen Onegin. 2012 var han tillbaka i Stockholm med en ny produktion av Trollflöjten och senast i september 2014 dirigerade han en halvscenisk version som bl.a. gästade Uppsala Konsert & Kongress. För andra gången gästar han nu Uppsala Kammarorkester.

Stefan Klingele har bland annat varit engagerad vid Bremer Theater, där han var med och förde fram operahuset i Bremen till "Opernhaus des Jahres" 2007 i prestigefyllda tidskriften Opernwelt. Samtidigt blev han "Dirigent des Jahres" för sin tolkning av Tristan och Isolde.

Gisela Stille, sopran

Svenska Gisela Stille är en internationellt välrenommerad sopran med engagemang runt om på de stora scenerna i Europa. Hon började studera i Lund, men kom tidigt in på Operaakademin i Köpenhamn. Under 1999-2001 var hon verksam vid operan i Bonn och mottog 2001 Birgit Nilsson-stipendiet. Sedan 2001 tillhör hon den fasta ensemblen vid Det Kongelige Teater i Köpenhamn.

Gisela Stille är en återkommande gäst vid festspelen i österrikiska Bregenz. Hon har också utmärkt sig genom titelrollen i Alban Bergs opera Lulu samt samarbetat med den brittiske popsångaren Elvis Costello som skrivit låtar direkt till henne. Gisela Stille är framöver bland annat aktuell i Köpenhamn som Pamina i Trollflöjten samt som Mathilde i Rossinis Wilhelm Tell på Welsh National Opera i Cardiff, Wales.

Strauss och Mozart

Richard Strauss växte upp i ett musikaliskt hem, fadern var professionell hornist och en inte oäven tonsättare. Redan 1882 skrev Richard en solokonsert till honom. Men fadern fann pojkens verk alltför svårt för att våga spela det offentligt. Blåsinstrument kom i alla fall att höra till Richards favoritinstrument, och endast sjutton år gammal och ännu skolpojke hade han 1881 komponerat sitt första verk för blåsarensemble, *Serenad op 7*. Verket väckte berättigad uppmärksamhet och kom ut i tryck redan året därpå, samma år som musiken också uruppfördes i Dresden av den store dirigenten Hans von Bülow, som redan tidigare hade sett – och ogillat – några av Richards barndomsverk. Men Serenaden tilltalade honom och den tog han upp på sin egen repertoar. Samtidigt beställde han ytterligare ett verk för blåsare av den unga begåvningen; det blev *Svit op 4*, som alltså trots ett lägre opusnummer skrevs först 1884.

Serenaden op 7 har bara en sats, men är mycket charmfull. Musiken visar att tonsättaren var väl förtrogen med de enskilda instrumentens egenheter. Och även om man här och var kan finna påverkan från Mozart, Schumann och Brahms, så dominerar sådana drag som man kan hitta fullt utvecklade hos den mogne Strauss.

Vid sidan av symfoniska dikter och operor ägnade sig Richard Strauss flitigt åt att komponera sånger. Hans första bevarade komposition är en sång skriven den 21 augusti 1871, då han alltså var sju år gammal. Under sin långa levnad hann han med omkring 250 sånger, och 77 år senare skrev han 1948, 84 år gammal, sina sista sånger. Strauss har själv orkestrerat en lång rad av sina sånger,

vilka alla ursprungligen var skrivna för sång och piano.

Vintertillägnet är den fjärde av de fem sångerna op 48 från 1900, och texten skrevs av Strauss jämnåriga Karl Henckell (1864-1929). Texten handlar mycket om ljus och tid, och orkestern låter de djupa stråkarna bli bas till en ensam oboemelodi. Stämningen är varm men diffus, och når högre atmosfärer bara när han målar orden ”det som ömsint förenar våra själar och bygger fantasins broar”.

Bara två dagar efter det att Strauss 1897 fullbordat pianoversionen av sin tonsättning av Friedrich Gottlieb Klopstocks (1724-1803) dikt *Rosenbandet* började han orkestrera den. Det blev en av hans mest älskvärda sånger och den rymmer referenser till tidigare epoker. En ömsint och paradisk kärleksdikt.

Jag ville binda en blomsterkrans ur 6 sånger till text av Clemens Brentano (1778-1842) komponerades mellan februari och maj 1918 och har inspirerats av den firade sångerskan Elisabeth Schumanns röst – men hon sjöng den sannolikt aldrig. Orkestreringen gjordes för sångerskan Viorica Ursuleac så sent som 1940, då Strauss skrev ett brev till dirigenten Clemens Kraus: ”Jag råkade just spela igenom mina Bentanosånger igen och tycker de är verkligt bra och värdefulla. Jag förvånas över att de sjungs så sällan och kommer nu att orkestrera dem.” Det är en trånande och älskvärd kärlekssång, naiv och vemodig. Den här gången är det inte lika lätt att binda en blomsterkrans; den mörka natten har brutit in och inga blommor står att finna.

Texten till *Vaggvisa* skrevs av Richard Dehmel (1863-1920) och sången fullbordades den 22 augusti 1899. Uruppförandet ägde rum den 8 juli 1900 och det var tonsättaren och hans hustru Pauline som svarade för framförandet. Orkestreringen gjordes året därpå, och då hade pianots arpeggiofigurer lagts i tre silverskimrande och sordinerade fioler – senare även i altfioler. Tempobeteckningen är smått ironisk: ”lika föränderlig som en kvinnas gunst”, och texten är inte så oskuldsfull som det kan tyckas.

Sången *Morgen* hör också i hög grad samman med hustrun Pauline. Hon fick den på bröllopsdagen den 10 september 1894, även om den hade komponerats i maj. Förmodligen är det här hans mest kända sång, och han orkestrerade den i september 1897, strax innan det äkta paret uruppförde den, denna gång i Bryssel. Den med tonsättaren jämnåriga författaren, skotten John Henry Mackay (1864-1933) var en stridbar anarkist som Strauss träffat i Berlin, men som idag väl bara är ihågkommen därför att Strauss tonsatt några av hans drömska dikter. Imorgon skiner solen igen och förenar oss. Det är förändligt och vackert, med vokalstämman ”skild från världen”.

Adolf Friedrich von Schack (1815-1894) fick sin *Serenad* tonsatt av Strauss den 22 december 1886. Älskaren ber sin älskade öppna, där han sjunger i trädgården, men väck ingen! Bäckens sorl, trädskronornas sus i natten, kärlekens otåliga förväntan, allt har ingått fulländad förening.

Den tidigaste sången på programmet är *Allhelgonadagen* till Hermann von Gilm (1812-1864) text, som Strauss tonsatte den

3 oktober 1885. Det har blivit höst, men låt oss älska på nytt – som vi gjorde i maj! Sången har en ovanligt lång inledning, men den har blivit en av hans mest älskade. Den saknades sällan vid de konserter Pauline och Richard Strauss gav tillsammans.

Mellan sångerna spelas uvertyren till operan *Ariadne på Naxos*. Det här är en märklig historia, ett verk i prolog och en akt, med text av Hugo von Hoffmannsthal. Premiären stod i Wien 1916. I prologen förbereder man uruppförandet av en opera som ska ges i en nyrik wienares hem. Han vill lätta upp verket och ber Tonsättaren göra det. Tonsättaren protesterar men går till slut med på uppdraget, och operan kan börja med en kort uvertyr innan vi träffar den övergivna Ariadne på ön Naxos.

Med operan *Don Giovanni* skapade **Wolfgang Amadeus Mozart** och hans librettist Lorenzo Da Ponte ett av operakonstens största mästerverk. Det som gör detta till ett odödligt mästerverk är den fascinerande blandningen av stor dramatik och nästan banal underhållning, blandningen av tragik och komik. Man har ibland talat om en komedi i dödens skugga. Att ta till sig ett så psykologiskt komplicerat verk krävde mycket av den samtida publiken, men i Prag där Mozart själv dirigerade uruppförandet i oktober 1787, hade publiken denna mognad.

I andra aktens fjärde bild befinner vi oss i Donna Annas gemak. Hon är förtvivlad, upplöst av tårar, sedan Don Giovanni dödat hennes far, och hennes älskade Don Ottavio finner henne grym som bara tänker på fadern. Hon svarar i ett recitativ med aria: ”Jag grym? Ack nej!” Kanske ska hon en dag skänka honom all sin kärlek.

Sommaren 1788 uppbadade Mozart alla sina krafter och sludaterade under loppet av en dryg månad sina tre sista symfonier: *nr 39 Ess-dur* (26 juni), *nr 40 g-moll* (25 juli) och *nr 41 C-dur* kallad Jupiter (10 augusti). Varför komponerade han inga fler symfonier? Han hade ändå tre år kvar att leva och han arbetade snabbt. I dessa mästerverk hade han också nått längre än i något annat tidigare verk. Ja, ingen tonsättare hade tidigare skrivit så gripande symfonier. Några säkra svar finns inte, men man kan spekulera. Kanske kände Mozart att han gett sig in på okänd mark. Han levde under klassicismens tidevarv, och den innebar att "lidelser, hur häftiga de än må vara, aldrig får uttryckas så att de blir osmakliga, och musiken inte ens i de hemskaste situationer får sära örat, utan måste även då behaga – det vill säga alltid förbli musik". I dessa tre symfonier står Mozart på gränsen. Han blickar mot framtiden. Han har redan anat romantikens stormande känsloliv.

I sina brev uppehöll sig Mozart under denna tid mycket vid de svarta tankar som förföljde honom från tid till annan, och dessutom led han av ovanligt besvärande penningbrist. Han arbetade hårt för att skjuta dessa tankar ifrån sig, men den oro som tagit honom i besittning speglas för en gångs skull i musiken, särskilt i den tragiska *g-mollsymfonin nr 40*. Trots att han redan

skrivit 39 symfonier (om vi nu ska följa den traditionella numreringen, trots att det inte finns någon nr 37 ...) så var det bara en som dittills skrivits i moll; *nr 25*, den så kallade *lilla g-mollsymfonin*. Redan detta är ett allvarligt tecken på hans oro. Mozart är ju annars känd för att inte låta sin musik påverkas av yttre omständigheter. Han hade alltid kunnat skriva uppslupna verk även under de mest bekymmersamma tider.

Redan i *g-mollsymfonin*s inledning känner vi oron. Ätminstone kände hans samtid av den så intensivt att de uppfattade symfonin som rent skrämmande. Senare lyssnare har tvärtom ofta tyckt att den är såväl graciös som underhållande. Det nervösa kommer till uttryck i teman som kastas mellan instrumentsektionerna och som rymmer smärtsamma dissonanser. Men kanske kan vi nutidsmänniskor inte längre uppfatta dem. Vi lever i en så mycket mer dissonant tid än Mozart gjorde. I *Andantet* avtar hetsjakten, men oron kvarstår och finns där även i *Menuetten*, vars mellandel annars är symfonins enda ljusa vilopaus. I finalen återkommer nämligen det hetsiga. Men trots alla känslostormar förlorar Mozart aldrig balansen, därtill var han alltför rotad i klassicismens renhet. Hans personliga bikt har mycket allmänmänskligt i sig – det är därför *Symfonin i g-moll* fortfarande är en av hans mest spelade och mest älskade symfonier.

Stig Jacobsson

Sånger av Richard Strauss

Svensk tolkning: Christina Högman

WINTERWEIHE (Henckell)

In diesen Wintertagen,
Nun sich das Licht verhüllt,
Laß uns im Herzen tragen,
Einander traulich sagen,
Was uns mit innerm Licht erfüllt.

Was milde Glut entzündet,
Soll brennen fort und fort,
Was Seelen zart verbündet,
Und Geisterbrücken gründet,
Sei unser leises Losungswort.

Das Rad der Zeit mag rollen,
Wir greifen kaum hinein,
Dem Schein der Welt verschollen,
Auf unserm Eiland wollen
Wir Tag und Nacht der sel'gen Liebe weih'n.

DAS ROSENBAND (Klopstock)

Im Frühlingsschatten fand ich sie,
Da band ich Sie mit Rosenbändern:
Sie fühlt' es nicht und schlummerte.

Ich sah sie an; mein Leben hing
Mit diesem Blick an ihrem Leben:
Ich fühlt' es wohl und wußt' es nicht.

Doch lispelt' ich ihr sprachlos zu
Und rauschte mit den Rosenbändern.
Da wachte sie vom Schlummer auf.

Sie sah mich an; ihr Leben hing
Mit diesem Blick an meinem Leben:
Und um uns ward's Elysium.

VINTERSTÄMNING

Nu vintertid är nära,
Och ljuset döljer sig,
Låt oss i våra hjärtan bära,
Förtroligt varandra säga,
Allt det som inre ljus oss ger.

Det som milda glöden väcker,
Skall brinna mer och mer,
Det som själar ömt förenar,
Som bygger andebroar,
Skall bli vårt tysta lösenord.

Och tidens hjul må rulla,
Får ej i tanken fatt,
I världens ljus försvunnet;
Här på vår ö vi ville
Till salig kärlek viga dag och natt.

ROSENBANDET

I vårlig skugga jag henne fann,
Och band henne med rosenband:
Hon kände det ej, blott slumrade.

Jag såg på henne; hela mitt liv
Det låg där, uti denna blick:
Jag kände det, men visste ej.

Till henne tyst jag viskade,
Och rasslade med rosenband.
Då ur sin sömn hon vaknade.

Hon såg på mig; och hennes liv
Det låg där, uti denna blick:
Och runt om oss blev Paradis.

ICH WOLLT EIN STRÄUSSLEIN BINDEN (Brentano)

Ich wollt ein Sträußlein binden,
Da kam die dunkle Nacht,
Kein Blümlein war zu finden,
Sonst hätt ich dir's gebracht.

Da flossen von den Wangen
Mir Tränen in den Klee,
Ein Blümlein aufgegangen
Ich nun im Garten seh.

Das wollte ich dir brechen
Wohl in dem dunklen Klee,
Doch fing es an zu sprechen:
»Ach, tue mir nicht weh!

Sei freundlich im Herzen,
Betracht dein eigen Leid,
Und lasse mich in Schmerzen
Nicht sterben vor der Zeit!«

Und hätt's nicht so gesprochen,
Im Garten ganz allein,
So hätt ich dir's gebrochen,
Nun aber darf's nicht sein.

Mein Schatz ist ausgeblieben,
Ich bin so ganz allein.
Im Lieben wohnt Betrüben,
Und kann nicht anders sein.

WIEGENLIED (Dehmel)

Träume, träume, du mein süßes Leben,
Von dem Himmel, der die Blumen bringt.
Blüten schimmern da, die leben
Von dem Lied, das deine Mutter singt.

Träume, träume, Knospe meiner Sorgen,
Von dem Tage, da die Blume sproß;
Von dem hellen Blütenmorgen,
Da dein Seelchen sich der Welt erschloß.

Träume, träume, Blüte meiner Liebe,
Von der stillen, von der heiligen Nacht,
Da die Blume seiner Liebe
Diese Welt zum Himmel mir gemacht.

EN BUKETT JAG TÄNKTE BINDA

En bukett jag tänkte binda,
Då föll den mörka natt,
Inga blomster stod att finna,
Ty annars du dem fått.

Och ner i gräset tårar
Från mina kinder rann,
Dock i den mörka klöver,
En blomma späd jag fann.

Och plocka den jag ville,
Till glädje och till tröst,
”Ack gör mig icke illa!”
Så hördes blommans röst.

”Hav godhet i ditt hjärta,
Betänk din egen sorg,
Och låt mig ej i smärta
Gå alltför tidigt bort!”

Och hade den ej talat,
Ensamma blomman blå,
Till dig den hade brutits,
Nu blir det inte så.

Min älskling är ej kommen,
Så ensam jag får gå.
I kärleken bor sorgen;
Det måste vara så.

VAGGVISA

Dröm nu, dröm nu, du mitt ljuva liv,
Dröm om himlen, den som blomster ger.
Blommor skimra där, de lever
Av den sång, som din moder sjunger.

Dröm nu, dröm nu, knopp av mina sorger,
Dröm om dagen knoppen gick i blom;
Om den ljusa blomstermorgen,
Då till världen öppnades din själ.

Dröm nu, dröm nu, du mitt ljuva liv,
Dröm om stillhet, om den helga natt,
När som blomman av hans kärlek
Gjorde jord till himmel här för mig.

MORGEN (Mackay)

Und Morgen wird die Sonne wieder scheinen,
Und auf dem Wege, den ich gehen werde,
Wird uns, die Glücklichen, sie wieder einen
Inmitten dieser sonnenatmenden Erde...
Und zu dem Strand, dem weiten, wogen-
blauen,
Werden wir still und langsam niedersteigen,
Stumm werden wir uns in die Augen schauen,
Und auf uns sinkt des Glückes stummes
Schweigen...

STÄNDCHEN (von Schack)

Mach auf, mach auf, doch leise mein Kind,
Um keinen vom Schlummer zu wecken.
Kaum murmelt der Bach, kaum zittert im Wind
Ein Blatt an den Büschen und Hecken.
D'rum leise, mein Mädchen, daß nichts sich regt,
Nur leise die Hand auf die Klinke gelegt.

Mit Tritten, wie Tritte der Elfen so sacht,
Um über die Blumen zu hüpfen,
Flieg leicht hinaus in die Mondscheinnacht,
Zu mir in den Garten zu schlüpfen.
Rings schlummern die Blüten am rieselnden Bach
Und duften im Schlaf, nur die Liebe ist wach.

Sitz nieder, hier dämmert's geheimnisvoll
Unter den Lindenbäumen,
Die Nachtigall uns zu Häupten soll
Von unseren Küssen träumen,
Und die Rose, wenn sie am Morgen erwacht,
Hoch glühn von den Wonnenschauern der Nacht.

I MORGON

Och i morgon skall solen åter lysa,
Och på stigen, som jag följer,
Får vi två, lyckliga, än en gång förenas
I denna sköna värld, som andas solsken...
Och till den varma, vida, vågblå
stranden,
Skall vi sen lugnt och sakta vandra ner,
Utan ord ser vi varandra djupt i ögonen,
Och omkring oss sveper lyckans stumma
tystnad...

SERENAD

Öppna upp, öppna upp, men tyst, mitt barn,
Så att ingen ur sömnen må vakna.
Bäcken mumlar så tyst, ej vinden berör
Något blad i buskar och häckar.
Så därför, min flicka, att ingenting hörs,
På klinkan försiktigt lägg nu din hand.

Med steg som en älva som, mjukt och tyst,
Över små blommor syns hoppa,
Slinker du ut, i månskensnatt,
Till mig i trädgårdens dunkel.
Där blommorna slumrar, vid risslande bäck,
De doftar i sömn, blott kärleken vakar.

Sjunk ned, här skuggar det hemlighetsfullt
Under lindarnas kronor,
Och näktergalen ovanför oss
Om våra kyssar skall drömma,
Och ljuva rosen, i morgonväkt,
Av nattens salighet skall glöda.

ALLERSEELEN (von Gilm)

Stell auf den Tisch die duftenden Reseden,
Die letzten roten Aestern trag herbei,
Und laß uns wieder von der Liebe reden,
Wie einst im Mai.

Gib mir die Hand, daß ich sie heimlich drücke
Und wenn man's sieht, mir ist es einerlei;
Gib mir nur einen deiner süßen Blicke,
Wie einst im Mai.

Es blüht und duftet heut auf jedem Grabe,
Ein Tag im Jahr ist ja den Toten frei,
Komm an mein Herz, daß ich dich wieder habe,
Wie einst im Mai.

ALLA HELGONS DAG

Ställ den doftande resedan på bordet,
Tag med de sista röda astrarna,
Och låt oss tala om kärlek än en gång,
Som då, för länge sen, i maj.

Ge mig din hand, att hemligt den få trycka,
Och om andra ser det, må så vara;
Skänk mig blott en av dina ljuva blickar,
Som då, för länge sen, i maj.

Vid varje grav idag det blomstrar och doftar,
En dag vart år de döda fria är,
Till hjärtat kom, att jag får ha dig åter,
Som då, för länge sen, i maj.

Wolfgang Amadeus Mozart:

Recitativ och Aria Donna Anna ur "Don Giovanni" (da Ponte)

Svensk tolkning: Christina Högman

Recitativ:

Crudele!
Ah no, mio bene!
Tropo mi spiace allontarti un ben
che lungamente la nostr' alma desia...
Ma il mondo... oh Dio...
Non sedur la costanza del sensibil il core!
Abbastanza per te mi parla amore.

Aria (Rondo):

Non mi dir, bell' idol mio,
che son io crudel con te:
tu ben sai quant' io t' amai,
tu conosci la mia fe' !

Calma, calm ail tuo tormento,
Se di vuol non vuoi ch' io mora.

Non mi dir, bell' idol mio (etc)

Forse, forse un giorno il cielo ancora
sentirà, sentirà pietà di me.

Recitativ:

Jag, hjärtlös!
O nej, min älskling!
Ack, förlåt detta uppskov av den dag,
som vi med glädje har sett fram emot så länge...
Men världen... O Gud...
Var dock viss, det är troget, detta känsliga hjärta!
Ty till dig, blott till dig, kärleken talar.

Aria (Rondo):

Säg ej till mig, du min stora kärlek,
att jag grym är och hjärtlös mot dig:
Väl du vet att jag dig älskar,
känner troheten i mig!

Lugna, lugna denna din plåga,
Om du ej mig död vill skåda.

Säg ej till mig, du min stora kärlek (etc)

Kanske, kanske gryr dagen för oss båda,
då himlens nåd, himlens nåd den skänkes mig.

Musik i Upplands kommande konserter

10 – 17 oktober Konserterkarusellen – Baskery

Baskery, ett liveband i världsklass. Systrarna Greta, Stella och Sunniva Bondesson bjuder på musik med inspiration från blues, soul, pop, country och rock.

Turné i Uppsala län, tid och plats se: www.musikiuppland.se

Arrangeras av respektive kommun och lokala föreningar i samarbete med Musik i Uppland

Söndag 19 oktober 16.00 – Uppsala Kammarorkester

”Nordisk höst” musik av Anders Hillborg, Carl Nielsen och Edvard Grieg.

Sal B, Uppsala Konsert & Kongress

Torsdag 23 oktober 19.00 – Uppsala Kammarorkester

”Andlighet och fred” Dirigent: Gérard Korsten.

I anslutning till fredsåret har Musik i Uppland beställt musik av tonsättaren Kent Olofsson och med hjälp av Dag Hammarskjölds ”Vägmärken” kan vi nu uruppföra ”Waymarks”.

På konserten framförs även Vesper för stråkar av Ester Mägi samt ”Reformationssymfonin” av Felix Mendelssohn.

Stora salen, Uppsala Konsert & Kongress

Lördag 8 november 16.00 – Carte Blanche

Trio X och hemliga gäster.

Arrangeras av Musik i Uppland, Uppsala Konsert & Kongress och med stöd av Musikens Hus Vänner.

Uppsala Konsert & Kongress, *fri entré*

Peter och vargen 8 november kl 13 och 15

Den mystiska, spännande och humoristiska historien ”Peter och vargen”, här som både animerad film och med livemusik. Tolv musiker ur Uppsala Kammarorkester, musik av Prokofjev i arrangemang av D. Matthews. Dirigent är Eva Lauenstein.

Familjekonsert, rekommenderas från 8 år. Sal B.

Arrangör: Musik i Uppland och Kulturenheten/Film Landstinget i Uppsala län med stöd av Musikens Hus Vänner.

Musik i Uppland samarbetar med Vi-skogen

Utöver en blomma, som tack till våra artisters medverkan planterar Musik i Uppland fem träd i Vi-Skogen som en gåva till vår gemensamma jord.

Uppsala Kammarorkester

Violin 1

Nils-Erik Sparf, *koncertmästare*
Klara Hellgren
Anders Lagerqvist
Anders Inge
Liselott Wangendahl
Katarina Edvardsson

Violin 2

Jeffrey Lee
Catharina Ericsson
Christina Gustavsson Hamberg
Elin Emtell Rubinsztejn
Gabriele Freese
Staffan Ebbersten

Viola

Bernt Lysell
Erik Ring
Lars-Gunnar Bodin
Jörgen Sandlund

Violoncell

Erik Wahlgren
Louise Agnani
Andreas Lavotha
Gunnar Jönsson

Kontrabas

Eric Francett
Mattias Normell

Flöjt

Sareidah Hildebrand
Kristina Eriksson

Oboe

Kenneth Boman
Jenny Hülphers

Klarinett

Lena Jonhäll
Jan-Erik Alm

Fagott

Sven Aarflot
Andreas Lyeteg
Johan Segerman

Horn

Fredrik Dickfelt
Britt Crafoord
Thomas Lindgren
Mats Johansson

Harpa

Ingrid Lindskog

Musik i Uppland, Box 3106, 750 03 Uppsala, tel. 018-17 19 20, info@musikiuppland.se

Länsmusikchef: Peter Waldemarsson 018-17 19 33

Orkesterchef: Mona Gunnarsson 018-17 19 36

Orkesterassistent: Jens Norberg 018-17 19 24, jens.norberg@musikiuppland.se

Foto: Alexander Kenney - Stefan Klingele, Miklos Szabo - Gisela Stille

Uppsala Kammarorkester - Stewen Quigley

Se Musik i Upplands aktiviteter också via facebook, twitter och youtube

www.musikiuppland.se

**MU
SIK**
I UPPLAND